

Palau de la Música Catalana

DILLUNS 8 DESEMBRE A LES CINC TARDA

Sessió de cançons índies
i obres originals del compositor peruà VALCARCEL

Concepció Callao, cantatriu

Rosa Garcia Faria, violinista

Teodor Valcàrcel, pianista

PROGRAMA

I

I Tres danses per a piano

La fiusta en el arroyo
Danza ritual del fuego
La puna Nevada

VALCARCEL

II Tres cançons populars (cantades en l'idioma nadiu dels Inques)

Suray-surita
Chililin, ¡campanillas!
Ayes!...

CALLAO-VALCARCEL

II

Suite per a violí i piano

Canto de amor
Pandilla lejana
H'arawi y danza
Coloquio en el Ayllu

GARCIA FARIA-VALCARCEL

III

Cinc cançons populars (cantades en l'idioma nadiu dels Inques)

Imána p'unchá...
¡Hacuchu?
Allick'amari-hina
Tickata-t'arpui...
Taruquita

CALLAO-VALCARCEL

SURAY-SURITA

Una noia enamorada es plany de l'inconstància del seu amant, el qual l'ha deixada per seguir un altre amor. En mig del decaïment de la seva dolor, s'hi aferma una resolució incommovible i decideix seguir els seus passos «encara que les seves mans m'escanyin» i acaba llençant a l'aire el crit justificador: L'estimo!

CHILILIN, ¡CAMPANILLAS!

L'expatriat enyora la terra nadiua, la caseta eixoplugadora, els germanets amorosos, la tofa nevada de les ovelles escampades per la serra, i per damunt de tot enyora a ella, l'adorada promesa «més bella que la flor d'or i que la branca de l'arbre, rosada de neu» i pregunta:

*Chililin, campaneta de les esquelles
chililin, digueu-me: que fa ella?*

AYES!...

Quina cosa l'amor! Jugant, jugant em feu volcar el cor i ara, cara a la lluna ploro sola. L'esguard escampo buscant lo per tots els camins. Ai! cor meu! Quin sofrir! Quin rar dolor! Vesso llàgrimes dia i nit. Ai!

IMÀNA P'UNCHÁ (ON SERÀ?...)

—Vareig apeixar una tórtora—més blanca que la neu—Un dia se'n fugí volant.—Què serà d'ella?...

—Vianant si la trobessis—en la cruïlla dels teus camins—diga-li que em ~~moro~~—d'enyor i de pena.

¡HACUCHU? (ANEM?...)

L'amant febrós incita l'estimada a fugir amb ell. Acaronador i melós li diu que enllà del poble hi han els camins lliberts, que una barraca els espera amorosa, que els seus braços l'aconduiran joiosos encara que la fatiga l'abati i conclueix insinuant: Perdem-nos, anem, amor!

ALLCK'AMARI-HINA (ETS MÉS QUE TOT)

Els seus parpres sedosos—el seu rostre d'or—la seva boca misteriosa—són de Vós, Senyor.

Tots els bens—tots els dons—els fruits del camp—són obra d'Ell.

La núvia, les flors—la lluentor dels estels—el cant, la tristesa—Quina cosa més bella!

Ets més que tot.

TICKATA-T'ARPUI (QUE SEMBRESSIS FLORS...)

Que sembressis flors no vaig dir—ni ací, ni allà—quan encara la pluja no era aquí—ni ací, ni allà.

Ni la nina més formosa—ni ací, ni allà—ni les escollides del temple—ni ací ni allà—res no vaig esmentar.

Quin goig, quina alegria!...

TARUQUITA (LA GASELA)

La nit s'atansa—i la gasela no apareix—remuntà entre la boira—la muntanya més alta—Continua escàpola?—Haurà trobat el còndor!—o l'haurà aconseguit?—Pagura?—Gasela-meva, on ets?—Per què no tornes, gasela, prop meu?

Palau de la Música Catalana

DILLUNS 8 DESEMBRE A LES CINC TARDA

Sessió de cançons índies
i obres originals del compositor peruà VALCARCEL

Concepció Callao, cantatriu

Rosa Garcia Faria, violinista

Teodor Valcàrcel, pianista

PROGRAMA

I

I Tres danses per a piano

La flusta en el arroyo
Danza ritual del fuego
La puna Nevada

VALCARCEL

II Tres cançons populars
(cantades en l'idioma nadiu dels Inques)

Suray-surita
Chililin, ¡campanillas!
Ayes!...

CALLAO-VALCARCEL

II

Suite per a violí i piano

Canto de amor
Pandilla lejana
H'arawi y danza
Coloquio en el Aylo

GARCIA FARIA-VALCARCEL

III

Cinc cançons populars (cantades en l'idioma nadiu dels Inques)

Imána p'unchá...
¿Hacuchu?
Allick'amari-hina
Tickata-r'arpui...
Taruquita

CALLAO-VALCARCEL

SURAY-SURITA

Una noia enamorada es plany de l'inconstància del seu amant, el qual l'ha deixada per seguir un altre amor. En mig del decaïment de la seva dolor, s'hi afèrma una resolució incommovible i decideix seguir els seus passos «encara que les seves mans m'escanyin» i acaba llençant a l'aire el crit justificador: L'estimo!

CHILILIN, ¡CAMPANILLAS!

L'expatriat enyora la terra nadiua, la caseta eixoplugadora, els germanets amorosos, la tofa nevada de les ovelles escampades per la serra, i per damunt de tot enyora a ella, l'adorada promesa «més bella que la flor d'or i que la branca de l'arbre, rosada de neu» i pregunta:

*Chililin, campaneta de les esquelles
chililin, digueu-me: que fa ella?*

AYES!...

Quina cosa l'amor! Jugant, jugant em feu volcar el cor i ara, cara a la lluna ploro sola. L'esguard escampo buscant lo per tots els camins. Ail cor meu!

Quin sofrir! Quin rar dolor! Vesso llàgrimes dia i nit. Ail

IMANA P'UNCHÁ (ON SERÀ?..)

—Vareig apeixar una tórtora—més blanca que la neu—Un dia se'n fugí volant.—Què serà d'ella?...

—Vianant si la trobessis—en la cruïlla dels teus camins—diga-li que em **moro**—d'enyor i de pena.

¡HACUCHU? (ANEM?..)

L'amant febrós incita l'estimada a fugir amb ell. Acaronador i melós li diu que enllà del poble hi han els camins lliberts, que una barraca els espera amorosa, que els seus braços l'aconduiran joiosos encara que la fatiga l'abati i conclueix insinuant: Perdem-nos, anem, amor!

ALLCK'AMARI-HINA (ETS MÉS QUE TOT)

Els seus parpres sedosos —el seu rostre d'or—la seva boca misteriosa—són de Vós, Senyor.

Tots els bens—tots els dons—els fruits del camp—són obra d'Ell.

La núvia, les flors—la lluentor dels estels—el cant, la tristesa—Quina cosa més bella!

Ets més que tot.

TICKATA-T'ARPUÍ (QUE SEMBRESSIS FLORS...)

Que sembressis flors no vaig dir—ni ací, ni allà—quan encara la pluja no era aquí—ni ací, ni allà.

Ni la nina més formosa—ni ací, ni allà—ni les escollides del temple—ni ací ni allà—res no vaig esmentar.

Quin goig, quina alegria!...

TARUQUITA (LA GASELA)

La nit s'atansa—i la gasela no apareix—remuntà entre la boira—la muntanya més alta—Continua escàpola?—Haurà trobat el còndor!—o l'haurà aconseguit l'àguila?—Gasela meva, on ets?—Per què no tornes, gasela, prop meu?

En el concert del dilluns, 8 Desembre a les 5 tarda en el

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

VALCARCEL,

l'escudrinyador incansable de les pures melodies indies, donarà a conèixer, interpretades per

Concepció Lallao

cançons populars dels Inques, cantades en el seu idioma nadiu,

VALCARCEL

executarà al piano obres originals, i en col·laboració amb

Rosa Garcia Faria

una **Suïte per a violí i piano**, les quals porten el càlid accent d'aquelles terres exòtiques, que tingueren una tradició de màgia

Programes en els magatzems de música. Localitats Unió Musical Espanyola
Passeig de Gràcia, 54, de 4 a 7 tarda. (Telèfon 13912)

Organització: "ARGOS DE LA MUSICA